

– об'єкта, який має соціальний ефект та значення для мешканців (будівництво житла поблизу вокзалу, створення парків, фонтанів та ін.);

– об'єкта для комерційної діяльності суб'єктів діяльності підприємництва, що супроводжується синергетичним ефектом, як для учасників процесу надання послуг, так і для пасажирів. Це виражається в покращенні якості та рівні ціни на послуги, які пропонуються;

– якщо вокзал або вокзальний комплекс є пам'ятником архітектури, як це відбувається у країнах Європи, США, Фінляндії та ін., то є можливість отримання додаткового джерела доходів, як для вокзалу, так і для міста;

– можливість використання площі вокзалів для розміщення додаткових закладів для підвищення кількості відвідувачів (не лише пасажирів), а й туристів, відпочиваючих;

– можливість включення вокзалу до складу бізнес-центру, як це відбулося у Сан-Франциско, США, що підвищує кількість його відвідувачів. [4]

Враховуючи вищенаведене можна зазначити, що необхідно вдосконалювати напрямки та джерела фінансування цих об'єктів залізничної інфраструктури для досягнення суспільної ефективності. У першому випадку – підвищення безпеки на дорогах, у другому випадку отримання реального прибутку для всіх учасників локального суспільного блага.

Список використаних джерел

1 Мортіков В. До питання про сутність локальних суспільних благ [Текст]/В. Мортіков //Економіка України. - 2007. - № 3. - С. 68-73

2 Тройнікова О.М. Способи фінансування локальних благ [Текст]/О.М. Тройнікова//Проблеми міжнародних транспортних коридорів та єдиної транспортної системи України тези доп. міжн. наук.- прак. конф. - Коктебель, Вісник економіки транспорту й промисловості [Спецвипуск] - Х.,2008-№22. С.80

3 В УЗ ініціювали створення спільної робочої групи для будівництва шляхопроводу у Вишневому [Електроний ресурс]/- Режим доступу [https://economics.unian.ua/transport/2155991-v-uz-initsiyuvali-stvorennya-spilnoji-robochoji-grupi-dlya-budivnitstva-shlyahoprovodu-u-](https://economics.unian.ua/transport/2155991-v-uz-initsiyuvali-stvorennya-spilnoji-robochoji-grupi-dlya-budivnitstva-shlyahoprovodu-u-vishnevomu.html)

[vishnevomu.html](https://economics.unian.ua/transport/2155991-v-uz-initsiyuvali-stvorennya-spilnoji-robochoji-grupi-dlya-budivnitstva-shlyahoprovodu-u-vishnevomu.html)

4 Стешенко, О.Д., Тройнікова, О.М. Дослідження фінансових та соціальних аспектів суспільних локальних благ [Текст] /О.Д. Стешенко, О.М. Тройнікова //Фінансова спроможність об'єднаних територіальних громад: очікування та реалії: тези доп. міжн. наук.- прак. конф. / Луцький національний технічний університет. - Рівне-Луцьк. – 2017.- С. 258

УДК 346.00.20

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Чухлатий А.В., доцент (НАНГУ)

Для успішного ведення бойових дій і виконання поставлених бойових завдань війська необхідно ретельно готувати. Підготовка військ - це великий комплекс заходів від всебічного навчання і забезпечення кожного військовослужбовця до досягнення повної готовності підрозділів (частин, з'єднань).

У цьому комплексі дуже важливе місце займає система забезпечення військ як в мирний час, так і у воєнний час, особливо при веденні бойових дій. Забезпечення військ матеріальними засобами включає в себе комплекс заходів стосовно:

- визначення потреби і витребуванню матеріальних засобів, розподілу виділених ресурсів;

- організації отримання матеріальних засобів;

- застосування, нормування та витрати матеріальних засобів;

- фінансового планування закупівлі матеріальних засобів.

Незважаючи на відмінності в структурі систем матеріально-технічного забезпечення збройних сил розвинутих країн світу, слід зазначити декілька цілком однакових найважливіших рис, які притаманні всім системам [1-3].

1. У військах розвинутих країн системи матеріально-технічного забезпечення будуються відповідно до сучасних вимог війни з метою сприяння ефективному виконанню Збройними Силами покладених на них завдань і мають значні можливості щодо вирішення завдань забезпечення військ.

2. Існує чіткий розподіл функцій з матеріально-технічного забезпечення між Міністерством внутрішніх справ і Головним штабом. Зазначимо тільки головні: для Міністерства внутрішніх справ – дослідження, замовлення, закупівля матеріальних засобів, для Головного штабу – визначення потреби, розподіл, постачання, експлуатація і капітальний ремонт озброєнь і військової техніки (ОВТ).

3. Керівні органи системи матеріально-технічного забезпечення збудовані за функціональною ознакою, а не по видах озброєння і військової техніки. І, що важливо, простежується чітка вертикаль управління матеріально-технічним забезпеченням зверху донизу.

4. Всі види матеріально-технічного забезпечення збройних сил у країнах НАТО об'єднані в один вид - тилове забезпечення і керує цим видом забезпечення один орган управління.

5. Основне навантаження з матеріально-технічного забезпечення військ у переважній більшості розвинутих країн покладено на види збройних сил.

6. У всіх військах розвинутих країн особа, яка керує матеріально-технічним забезпеченням, має дуже високий статус. Як правило, це заступник Міністра оборони.

7. Системи забезпечення розвинутих країн мають потужні системи відновлення

ОВТ, а також великий ресурс (запаси) матеріальних засобів мирного часу які забезпечують ведення бойових дій збройними силами впродовж не менш 30 діб.

8. І основне. Розвиток системи матеріально-технічного забезпечення військ розвинутих країн відбувається на одному рівні з розвитком ОВТ, тактики, стратегії.

Таким чином, розвиток матеріально-технічного забезпечення підрозділів Національної гвардії України на основі досвіду будівництва подібних систем у військах розвинутих країн надає можливості створення сучасної системи забезпечення військових підрозділів.

Список використаних джерел

1. Гороховський Є. Тил Збройних Сил України: надійність в ім'я боєздатності / Є. Гороховський // Військо України. – 2011.– №1.– С. 26–29.

2. Іщенко О.В. Орган управління системою матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил України, яким йому бути? [Електронний ресурс] / О.В. Іщенко. — Режим доступу: <http://defpol.org.ua/site/index.php/uk/arhiv/kolonkaavtora/3109-2010-09-27-09-18-56> (11.01.2018). — Загол. з екрану.

3. Мунтіян В. І. Економіка та оборонні витрати: аналіз зарубіжних досліджень і український шлях розвитку/ В. І. Мунтіян. – К.: НДФІ, 2012. – 464 с.